

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/212/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115227482
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115227482.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobcu: O2 Slovakia, s.r.o., so sídlom Eisteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO:35 848 863, právne zastúp. Advokátska kancelária SOUKENIK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltsovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanej: D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX N., o zaplatenie 383,40 Eur s príslušenstvom, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9C/447/2015-36 zo dňa 21.04.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku IV.

II. Stranám sporu sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 338,40 Eur spolu s úrokmi z omeškania: 5,50 % ročne zo sumy 156,85 Eur od 31.10.2013 až do zaplatenia, 5,25 % ročne zo sumy 119,79 Eur od 30.11.2013 až do zaplatenia, 5,25 % ročné zo sumy 61,76 Eur od 29.12.2013 až do zaplatenia a to 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, ďalej určil, že zmluvné podmienky uvedené v cenníku služieb spoločnosti Telefonica Slovakia s.r.o. v znení „Odpojenie zo strany poskytovateľa z dôvodu neplatenia 29 Eur, Obmedzenie z dôvodu neplatenia a zneužitia služieb - 10 Eur a Vystavenie upomienky - 6 Eur“ sú pre svoju neprijateľnosť neplatné a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v prospech jeho právneho zástupcu advokátskej kancelárii SOUKENIK -ŠTRPKA, s.r.o., náhradu iných trov konania vo výške 17,10 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016. Uviedol, že žalobca v danej veci požadoval zaplatenie sumy 383,40 Eur, avšak mu bola priznaná suma 338,40 Eur, čo predstavoval čistý úspech žalobcu v konaní vo výške 76 % (88% - 12%). Žalobcovi tak patrí náhrada účelne vynaložených trov konania v rozsahu 76 %. Za účelne vynaložené trovy konania považoval súd prvej inštancie iba zaplatený súdny poplatok vo výške 22,50 Eur, z ktorého 76 % predstavuje sumu 17.10 Eur. Súd prvej inštancie v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi v konaní vznikol, bolo zaplatenie súdneho poplatku. Náhradu nákladov spojených so zastupovaním advokátom nepriznal, pretože sa nejednalo o účelné vynaložené náklady. Uviedol, že nijako nespochybnuje právo žalobcu na zastúpenie advokátom, avšak toto právo nie je nerozlučne spojené s právom na náhradu trov konania s tým spojených. Súd prvej inštancie považoval náklady zastúpenia žalobcu za neúčelné po zistení, že sa jednalo o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej a právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany a výška dlhu. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou nevyžadujúcou odborné znalosti. V tejto súvislosti poukázal na nálezy Ústavného súdu ČR, vo veciach sp.zn. I. ÚS 988/2012, III. ÚS 2985/14 a I ÚS. 3372/11 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci pod sp.zn. 6MCdo 5/2013.

3. Proti tomuto rozsudku proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc nesprávne právne posúdenie veci. Mal za to, že v tomto prípade nie sú naplnené predpoklady a neexistujú ani dôvody na nepriznanie trov právneho zastúpenia žalobcu. Rozhodnutie nemá oporu v právnom poriadku SR a porušuje zásady ohľadom priznania, resp. nepriznania trov účastníkovi konania. Tento právny názor žalobcu vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3MCdo 30/2012. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o absencii účelnosti. Ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.09.2015 sp.zn. 4MCdo/16/2014 a uznesenie Ústavného súdu SR z 06.10.2015, sp.zn. III. ÚS 481/2015. Žalobca v predmetnej veci vyčíslil trovy konania za 2 úkony, ktoré boli reálne poskytnuté účastníkovi. Neuplatňoval si neúčelné trovy právneho zastúpenia, ako napr. rôzne ďalšie rokovania s klientom. Vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013 uviedol, že je zrejme, že k jeho vydaniu vyšlo v súvislosti z činnosťou a právnym zastúpením vedľajšieho účastníka, čo nie totožný prípad ako je v tomto konaní. Dal do pozornosti uznesenie KS v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp.zn. 17Co/91/2012 a uznesenie KS v Bratislave zo dňa 25.06.2013, sp. zn. 9Co/375/2013. Mal za to, že podanie vedľajšieho účastníka a jeho účelnosť nie je možné stotožňovať alebo zamieňať s podaním žalobného návrhu, ktorým žalobca bráni svoje oprávnené nároky. Trovy konania, ktoré si žalobca v tomto konaní voči neúspešnému účastníkovi uplatnil sú účelné, nakoľko ich vynaložením sa sledovalo procesné presadzovanie uplatneného nároku v ktorom aj dosiahol žalobca úspech a boli vyčíslené len nevyhnutnom rozsahu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolaniu žalobcu vyhovel a priznal mu trovy konania vo výške v ktorej si ich vyčíslil.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p, bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) sa dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Odvolací súd konštatuje, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a na doplnenie správnosti rozhodnutia doplna:

6. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne poukázal na ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu, v zmysle ktorého vzniklo žalobcovi právo na náhradu trov konania z titulu čiastočného úspechu v konaní. Správne poukázal aj na to, že v danom prípade ide o tzv. typovú, vzorovú žalobu, ktorá sa používa v množstve obdobných sporov a v jej obsahu sa menia len meno spotrebiteľa a čísla a sumy príslušných faktúr. Žalobca a právny zástupca sú si vyššie uvedených okolností vedomí, pretože aj keď súd vo veci nariadi pojednávanie, títo sa ho nikdy nezúčastnia vychádzajúc z toho, že súd s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou rozhodne na základe predložených písomných podkladov v prospech žalobcu.

7. Problematikou posudzovania účelnosti trov právneho zastúpenia sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6MCdo 9/2013 zo dňa 20.7.2014, ktorý v citovanom uznesení uviedol, že „Pre všetky prípady rozhodovania súdu o náhrade trov konania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (teda nie všetky náklady majúce povahu trov konania). V prípade rozhodovania o náhrade trov konania pri plnom úspechu vo veci je táto zásada výslovne uvedená v § 142 ods. 1 O.s.p.. Pojem „účelnosť“ použitý v tomto ustanovení treba chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, resp. pred nákladmi nadbytočnými, či nadmernými. Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc, alebo či sa jedná skôr o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napr. zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo zrejme snaha zvýšiť náklady konania protistrane (porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky 25. 3. 2014 sp. zn. I. ÚS 3819/13 dostupný na www.concourt.cz). Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu.

Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva.“

8. Odvolací súd poukazuje taktiež na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/143/2015 - 89 z 26.05.2016 ktorý sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o neúčelnosti trov právneho zastúpenia v hromadných žalobách. Cit.:

9. „Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na právnu pomoc sa priznáva každej tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore. Hlavný význam práva spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Právo na právnu pomoc však automaticky neznamená aj právo na náhradu trov konania v sporovom konaní. Pri rozhodovaní o trovách konania platí zásada zodpovednosti účastníka za výsledok v spore vyplývajúca z ust. § 142 O.s.p.. Výnimočne, za predpokladu splnenia existencie procesných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. t. j. existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ako aj výnimočnosť prípadu, oprávňuje súd nepriznať úspešnému účastníkovi náhradu trov konania. Právo na náhradu trov konania je viazané na účelnosť vynaložených trov konania. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokáta v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Merítkom účelnosti uvedeným v § 142 O.s.p. je preto nevyhnutné pomerovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli, teda aj náklady vynaložené účastníkom v súvislosti s jeho zastúpením advokátom. Na posudzovanie účelnosti nákladov právneho zastúpenia nemožno resignovať len preto, že účastník pri zastúpení advokátom realizuje svoje právo na právnu pomoc“ (uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/143/2015 - 89 z 26.05.2016).

10. Určitú inšpiráciu (nie aplikáciu) treba vidieť aj v prístupe Európskej únie k týmto otázkam. Podľa čl. 14 ods. 2 návrhu nariadenia o „bagateľných sporoch“, Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. cit: „Ak je strana, ktorá prehrá spor, fyzickou osobou a nezastupuje ju právnik alebo iný odborník z právnej oblasti, nezaviazá sa uhradiť poplatky za právnika alebo iného odborníka z právnej oblasti druhej strany (návrh). Trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprimerané voči pohľadávke (čl.16 nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 po schválení). Podľa odôvodnenia návrhu nariadenia Európskej únie išlo o opatrenie v rámci akčného plánu na zvýšenie ochrany spotrebiteľov. Nariadenie síce sleduje aj ochranu dodávateľov, aby ich neodrádzalo uplatňovať drobné pohľadávky, ale výslovne sa spomína aj ochrana spotrebiteľov, aby neznášali neprimerane náklady, keď to dodávateľovi nemôže nijako ublížiť. Napr. banky, operátori majú právnikov alebo aj pri väčšom počte rovnakých bagateľných právnych vecí, ako sú pokuty v mestskej hromadnej doprave, ale aj veci o koncesionárske poplatky, veriteľ vzhľadom na enormné množstvo rovnakých prípadov nemôže mať problém zabezpečiť si právnikovi na takmer stereotypnú právnu agendu.

11. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posudzoval nevyhnutnosť uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia a účelnosť jej vynaloženia a správne rozhodol, ak náklady právneho zastúpenia žalobcu advokátom považoval za neúčelné po zistení, že sa jednalo o typovú vec, jednoduchú po skutkovej i právnej stránke pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza typovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany a výšku dlhu.

12. Majúc na zreteli uvedené odvolací súd rozsudok vo výroku IV ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

13. V odvolacom konaní nebol úspešný žalobca, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Naopak fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C.s.p.), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade si žalovaná náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani

žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd preto v súlade s čl. 17 Základných princípov C.s.p zakotvujúcim procesnú ekonómiu a za použitia pomyselnej normy podľa čl. 4 ods. 2 Základných princípov C.s.p, podľa ktorej ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, môže súd rozhodnúť priamo tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.